

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 52/2016
11.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиоца ДОО В.Б. В. из В., чији је пуномоћник Д.С., адвокат из Б., против тужених Т.П. из В. и Р.б. АД Б. из Б., чији је пуномоћник Б.Б., адвокат из Б., ради утврђења, решавајући сукоб надлежности између Привредног суда у Панчеву и Основног суда у Вршцу, у седници одржаној 11.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Вршцу.

Образложење

Тужилац је 05.05.2016. године поднео Основном суду у Вршцу тужбу против тужених, ради утврђења ништавости хипотеке и зложне изјаве.

Основни суд у Вршцу се решењем П 323/15 од 26.06.2015. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет је доставио Привредном суду у Панчеву.

Привредни суд у Панчеву није прихватио стварну надлежност, па је предмет доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 30. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 ... 101/13) и члана 22. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Вршцу.

Према члану 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Чланом 22. став 2. истог закона предвиђено је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједина од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

У конкретном случају, није било услова да се Привредни суд у Панчеву огласи стварно ненадлежним с обзиром да није у питању спор између привредних субјеката, нити је настао у обављању њихове делатности. Ово стога што је првотужени Т.П. физичко лице, а тужбеним захтевом се тражи утврђење ништавости заложне изјаве само овог туженог, као једностране изјаве воље, у ком поступку сачињавања није учествовао друготужени.

Имајући ово у виду, Врховни касациони суд сматра да је за одлучивање у овом предмету стварно надлежан основни суд у смислу члана 22. став 2. Закона о уређењу судова.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**